

Mänttä - Vilppula 3. osa

Isak Pensiev tammikuu 2015

Olen erittäin iloinen, koska näen, kuinka kiinnostuneita te olette. Se antaa minulle toivoa tulevasta yhteistyöstä ja kontakteista. Voisinpa jopa puhua kumppanuudesta. Se on juuri sitä, mitä Jumala haluaa ihmisiltä. Meidän tulee olla keskenämme kumppaneita, jotta voimme olla kumppaneita Jumalan kanssa. Se on meille annettu etuoikeus.

Monelle kristitylle on epäselvää, miten ihminen voi olla kumppani Jumalan kanssa. Mutta niin Raamattu opettaa. Ja niin opettaa juutalainen kokemus ja traditio, että me voimme olla Jumalan kumppaneita. Siihen meidät on kutsuttu. Olemme maailman ainoita olentoja, jotka on kutsuttu olemaan kumppaneita ja Jumalan kuvia.

Mutta tällä tapaa me löydämme erilaisia ansoja. Voimme kulkea varmuudessa, että tiedämme tien, mutta silti voimme tietämättämme astua sivuun tai mennä puskiin tai kulkea aivan päinvastaiseen suuntaan. Jumalan ilmestyksessä tie on täynnä kuvia näistä ansoista, jotka meidän tulee tietää. Puhun tässä vain kolmesta ansasta. Mutta ne ovat erittäin tärkeitä. Sillä perinteinen kirkko on tehnyt kaikki nämä kolme virhettä.

Ensimmäinen niistä kuvastaa jakaantuneita kuningaskuntia. Itseasiassa se on toinen näistä, mutta koska minä jo mainitsin sen, niin aloitan siitä. Etsin nyt sananpaikan, mistä oli puhe ennen taukoa, ensimmäinen kuningasten kirja 12: 25-27: ”Mutta Jerobeam linnoitti Sikemin Efraimin vuoristossa ja asettui sinne. Sitten hän lähti sieltä ja linnoitti Penuelin. Ja Jerobeam ajatteli sydämessänsä: ’Nyt valtakunta joutuu takaisin Daavidin suvulle. Jos tämä kansa menee ja uhraa teurasuhreja Herran temppelissä Jerusalemissa, niin tämän kansan sydän kääntyy jälleen heidän herransa Rehabeamin, Juudan kuninkaan, puolelle, ja he tappavat minut ja palaavat takaisin Rehabeamin, Juudan kuninkaan, luo.’” Kuten tiedämme, Jerobeam sai vallan ja auktoriteetin Jumalalta. Oli Jumalan päätös jakaa valtakunnat, ei ihmisen. Jumala osoitti hänet pohjoisten heimojen kuninkaaksi, ei ihmisen. Mutta ne päätökset, joita Jerobeam teki pohjoisvaltion kuninkaana, olivat vääriä. Hänelle annettiin hyvä valta ja auktoriteetti, mutta hän käytti sitä väärin. Ja Juudan, eteläisen kuningaskunnan tuli pysyä hengellisenä keskuksena myös pohjoisvaltiolle niin kuin itselleen. Eli Herran temppelin Jerusalemissa olisi tullut pysyä hengellisenä keskuksena niin Efraimille kuin Juudallekin.

Mitä tämä kuva tarkoittaa meille? Jumalan näkökannalta on vähintään kaksi ryhmää: juutalainen kansakunta, jota Juudan kuningaskunta symboloi, ja sitten tämä kansainyhteisö, jota pohjoinen Efraim symboloi. Korostan siis sitä, että tämä on vain symbolismia. Kirkko ei kirjaimellisesti ole Efraim. Mutta tämä on opetus meille. Jumalalla oli mielessään kaksi ryhmää, joilla kuitenkin on yksi hengellinen keskus. Ja se on temppeleli.

Mikä on tämän temppelelin symboli tänä päivänä? Jeshua, elävänä temppelelinä, Jumalan ilmestysmajana, lihaksi ja vereksi tulleen. Juutalaiset kokevat hänen tuoneen Tooran sekä suullisesti että kirjoitettuna, koska hän itse on lihaksi tullut Toora, lihaksi tullut Jumalan Sana.

Idea on siis, että on yksi hengellinen keskus kahdelle kuningaskunnalle. Mutta Jerobeam ei ole varma voimastaan. Hän pelkää, että ne ihmiset, joita hän hallitsee, menevät sen hengellisen keskuksen alle, joka on sijoitettu Juudan valtakuntaan. Symbolinen kuva tästä on kirkonisien pelko siitä, että heidän kokoamansa uskovat kristityt menevät juutalaisten luo. He pelkäävät menettävänsä valtansa. Mitä Jerobeam sitten tekee? Hän päättää tehdä vaihtoehtoisen hengellisen keskuksen. Jakeet 28-33: ”Mietittyään asiaa kuningas teetti kaksi kultaista vasikkaa ja sanoi heille: 'Te olette jo tarpeeksi kauan kulkeneet Jerusalemissa. Katso Israel, tässä on sinun Jumalasi, joka on johdattanut sinut Egyptin maasta.' Ja hän pystytti toisen Beeteliin, ja toisen hän asetti Daaniin. Ja tämä koitui synniksi. Ja kansa kulki sen toisen kuvan luo Daaniin saakka. Hän rakensi myös uhrikukkulatemppeleitä, ja teki kansan keskuudesta papeiksi kaikenkaltaisia miehiä, jotka eivät olleet leeviläisiä. Ja Jerobeam laittoi juhlan kahdeksannessa kuussa, kuukauden viidentenätoista päivänä, sen juhlan kaltaisen, jota vietetään Juudassa, ja nousi silloin itse alttarille; niin hän teki Beetelissä ja uhraisi niille vasikoille, jotka hän oli teettänyt.”

Hän teki siis vaihtoehtoisen hengellisen keskuksen, jotta ihmiset eivät hänen auktoriteettinsa alla menisi sen oikean keskuksen luo. Hän ei sanonut heille, että heidän tarvitsisi seurata eri jumalaa. Hän sanoi heille, että nämä vasikat symboloivat samaa Jumalaa, joka toi heidät Egyptistä. Mutta ei Juudassa vaan täällä meidän keskuudessamme, Beetelissä ja Daanissa. Sillä jos te menette Juudaan, teille saattaa tulla epäilyksiä, että onko meillä oikeus tehdä täällä meidän tapojemme mukaan. Ja hän asetti papeiksi niitä, jotka eivät olleet Aaronin sukua, mikä oli jo ristiriidassa lain kanssa. Hän muutti myös juhlapäivien ajat. Juhlat olivat samankaltaisia kuin oli Juudan valtakunnassa, mutta eri ajankohtina. Ja näin tehtiin, että yksi ryhmä erotettiin toisesta.

Tämä on se ensimmäinen ansa, jota meidän tulisi välttää. Ja tässä meille on kuva siitä. Ajatelkaa hetki sitä.

Toinen ansa on ylpeys, joka on naamioitu tasa-arvoisuudeksi. Katsomme 4. Mooseksenkirjan 16. lukua, jossa kerrotaan Koorahin kapinasta. Lue kolme ensimmäistä jaetta: ”Mutta Koorah, Jisharin poika, joka oli Leevin pojan Kehatin poika, otti Daatanin ja Abiramin, Eliabin pojat ja Oonin, joka oli Ruubenin pojan Peletin poika, ja he nousivat kapinaan Moosesta vastaan, ja heihin yhtyi israelilaisista kaksisataa viisikymmentä miestä, kansan päämiehiä, kansankokouksen jäseniä, arvokkaita miehiä. Ja he kokoontuivat Moosesta ja Aaronia vastaan ja sanoivat heille: ’Jo riittää! Koko seurakunta, he kaikki, ovat pyhät, ja Herra on heidän keskellensä. Miksi te siis korotatte itsenne Herran seurakunnan yli?’”

Ja tämä kuvaa sitä asennetta, mikä kirkon johtajilla on juutalaista opetusta kohtaan: Jo riittää! Miksi korotatte itsenne ylempään asemaan? Koko seurakunta, he kaikki ovat pyhiä. Me kaikki olemme tässä samoilla ehdoilla. Eihän sillä tulisi olla väliä, kuka opettaa. Kaikilla on sama pääsy.

Mutta niin kuin aiemmin puhuttiin, meillä on sama pääsy Jumalan armoon. Sama pääsy Jumalan läsnäoloon. Jokainen meistä voi seistä Jumalan edessä Jeshuan uskollisuuden tähden. Mutta juutalaiselle kansalle on annettu etuoikeus olla ilmestyksen haltijoina. Toisaalta meillä on etuoikeus pitää ja säilyttää se, toisaalta meillä on myös velvollisuus opettaa siitä teille ollaksemme valona muille kansakunnille. Kuten profeetta Jesaja sanoo: or la gojim - valona kansoille. Olla valona tarkoittaa kirjaimellisesti valaista, joka taas tarkoittaa opettaa. Tämän jälkeen Jumala sanoi: Minä otan pappeja myös kansoista.

Tiedätte Koorahin lopun, jossa Jumala selvästi osoitti, ettei hän ole Koorahin kanssa. Koorahin vaateet olivat vääriä. Toki jokainen on pyhä. Mutta pyhyys on rakentunut eri tasoille ja asteille. Kun päätämme Jumalan juhlat tai shabatin, suoritamme havdala-rituaalin, joka tarkoittaa erottamista. Juhlien ja tavallisen arkielämän erottamista. Kun päätämme shabatin ja aloitamme viikon ensimmäisen päivän, sanomme tämän lauseen: ”Hän joka erottaa pyhän ja maallisen.” Ja se tarkoittaa, että kuusi päivää ovat tavallisia, mutta seitsemäs päivä eli shabatti on pyhä.

Mutta entäpä jos shabatti päättyy ja viikon ensimmäinen päivä onkin jonkun juhlapyhän ensimmäinen päivä? Shabatti on pyhä. Myös juhla on pyhä. Suoritamme tässä välissä havdalan? Kyllä, todellakin näin teemme. Mutta teksti on eri. Sanomme siis näin: ”Hän, joka erottaa pyhän pyhästä.” Ja se jatkuu: ”Shabatin pyhyiden ja juhlan pyhyiden välillä sinä teit erotuksen.”

Koorahin virhe oli siinä, ettei hän ymmärtänyt erotusta pyhän ja toisen pyhän välillä. Kuten shabatin pyhyiden ja juhlan pyhyiden välillä. Voimme saada tästä

sen opetuksen, että shabatin pyhyys voidaan liittää Israelin pyhyyteen. Kun taas juhlien pyhyys voidaan liittää kansakuntien pyhyyteen. Molemmat ovat pyhiä verrattuna maalliseen ja tahraantuneeseen maailmaan. Mutta pyhyyksien välissä tulee olla erotus. Aivan kuten temppelissä tai ilmestysmajassa on eri piirejä: kaikkein pyhin, jossa on liitonarkku; ja tämä on Jeshua. Ja pyhä, missä menora seisoo; se on Israel. Se sisältää Jeshuan ja on hänen ympärillään. Sitten on temppelin tai ilmestysmajan esipiha, jonka menora valaisee. Sinne ihmiset voivat tulla ja tehdä uhrauksia. Jopa ulkomaalaiset voivat tulla sinne ja tehdä uhrauksia. Voimme lukea tästä 1. Kuningasten kirjasta luvusta 8. Mutta nyt emme hukkaa siihen aikaa.

Tämä on siis se, mihin kansakunnat kokoontuvat. Koko ilmestysmaja on pyhä, ja siellä on silti eri tasoja ja ympyröitä. Kapeampia ja leveämpiä. Tämä oli se virhe ja Koorahin ansa.

Ja tämä on innoittajana eritoten juuri teille, että vain Koorah ja hänen seuraajansa olivat henkilökohtaisesti rangaistut. Kun taas hänen jälkeläisensä pysyivät uskollisina Jumalalle. Koorahin jälkeläiset jopa kirjoittivat lukuisia psalmeja. Kyse on samasta Koorahista. Joten tämä väärinkäsitys on voitettavissa. Ylistetään Jumalaa psalmeilla.

Nykypäivän viimeinen, kolmas ansa on se, että tehdään kuvia pyhistä asioista. Pyhä on Jumalan antamaa. Se on lahja. Ja sitä tulisi käyttää niin kuin se on tarkoitettukin käytettäväksi. Jos sitä opetetaan toisella tapaa, siitä ei tule mitään muuta kuin epäjumalankuva.

2. Kun. 18: 1 - 4: ”Israelin kuninkaan Hoosean, Eelan pojan, kolmantena hallitusvuotena, tuli Hiskia, Juudan kuninkaan Aahaan poika, kuninkaaksi. Hän oli kahdenkymmenen viiden vuoden vanha tullessansa kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa kaksikymmentä yhdeksän vuotta. Hänen äitinsä oli nimeltään Abi, Sakarjan tytär. Hän teki sitä, mikä on oikein Herran silmissä, aivan niinkuin hänen isänsä Daavid oli tehnyt. Hän poisti uhrikukkulat, murskasi patsaat, hakkasi maahan asera-karsikon ja löi palasiksi vaskikäärmeen, jonka Mooses oli tehnyt; sillä niihin aikoihin asti israelilaiset olivat polttaneet uhreja sille; sitä kutsuttiin nimellä Nehustan.”

Eli oli kuningas Hiskia. Hän teki sitä, mikä on oikein Herran silmissä. Mitä asioita hän siis teki? Hän teki sillä kaavalla kuin hänen isänsä Daavid oli tehnyt. Hän löi vaskikäärmeen palasiksi. Muistatte sen tarinan, missä Mooses teki käärmeen Jumalan ohjeiden mukaisesti. Oliko se pyhä asia? Kyllä se oli. Ihmiset vapautuivat vaikeuksistaan ja pelastuivat vain katsomalla tätä vaskikäärmettä. Se tapa, miten sitä erämaassa käytettiin, oli oikea tapa. Mutta sitten sitä alettiin käyttämään väärin. Sen sijaan, että olisi palveltu Jumalaa, alettiin palvella tätä käärmettä itseään. He polttivat sille jopa suitsukkeita. Toisin sanoen uhrasivat

sille. Ei veriuhrausta, mutta uhrausta kuitenkin. Jumala kuitenkin määräsi uhraamaan Hänelle eikä käärmeelle.

Ainoa keino ratkaista ongelma oli tuhota vaskikäärme. Koska se oli aluksi pyhä, mutta sen jälkeen siitä tuli epäjumalankuva. Näin tulisi ajatella monen pyhän asian kohdalla. Uskova jumalaapelkäävä juutalainen on pyhä, tai ainakin sanoo niin. Hän on kuitenkin tavallinen ihminen niin kuin sinäkin. Häntä ei tulisi kohdella maskottina. Ei voi ajatella, että saat erityissiunauksen, jos kosket juutalaista tai muuta vastaavaa. Tämä on vain yksi esimerkki siitä, miten pyhä asia käännetään epäjumalankuvaksi.

Voisin kertoa vielä hämmästyttävämmänkin asian. Monet kohtelevat Jeshuaa itseään niin kuin tätä vaskikäärmettä. Jumala antoi meille Jeshuan tullaksemme pelastetuksi ja katsoaksemme Jumalaa. Jeshua itse sanoi, että hän tulee tuodakseen kunniaa Isälleen. Mutta monet, jotka uskovat Jeesukseen, eivät koskaan edes mainitse Isää Jumalaa. Tästä asiasta on nyt kerrottu tarpeeksi avoimesti, että voitte itse miettiä sitä mielessänne. Yrittäkää siis välttää tätä ansaa, koska se on erittäin ovela ja salakavala. Meidän täytyy muistaa, että Jeshua tuli meille, jotta hän voisi tuoda meidät Isän eteen. Hän on meidän Kuninkaamme ja Herramme vain siksi, että hän on meidän veljemme. Hän ei ole se päätepiste. Hän sanoo, että minä olen tie. Hän on siis tie - minne? - Isän luokse. Tästä aiheesta ei nyt enempää tällä kertaa.

Mutta haluan teidän jatkossa tietävän, että Jumala rakastaa teitä ilman mitään vaateita. Hän antaa teille enemmän siunauksia ja näyttää tietänsä sitä enemmän, mitä te itse haluatte seurata ja seuraatte Hänen teitään. Minä myös rakastan teitä, ja minä näytän sen sillä, että tulin pitkän matkan Ukrainasta teidän luoksenne ollakseni teidän kanssanne. Ja minä haluan teidän rakastavan toisianne. Eikä ainoastaan sanoin tai ajatuksin vaan myös teoin. Ja niitä te voitte tehdä oppimalla Jumalan ohjauksessa, mikä on Toora.

Koko tämä Raamattu on Toora. 5 Mooseksen kirjaa on kirjoitettu Toora. Tanach on se Toora, joka on annettu profeettojen suun ja käsien kautta. Ja evankeliumien ja apostolien kirjat on suullisesti annettu Jeshuan Messiaan kautta hänen opetuslapsilleen. Puhuttu Toora on myös Jaakobin seurakunnan perintöä. Se on Israelin hengellinen kokemus.

Tämä Toora kokonaisuudessaan on meillä ja me olemme valmiita jakamaan sen teidän kanssanne. Jotta te tietäisitte, mitä te olette velvoitetut tekemään. Kuten seitsemän Noan lakia ja Tooran etiikka, joka on ehdoton velvoite. Ja sitten ne vaateet, jotka on annettu - ei niille, jotka ovat Noan poikia - vaan niille, jotka ovat muukalaisina porteilla; niille on oma osuutensa Tooran käskyistä. Kuten esimerkiksi perheen puhtaus, jom kippur, ja suurin osa shabatın elementeistä. Niistä tulee teidän velvoitteitanne, kun te olette osa Israelin kansan yhteisöä.

Sitten on toinen ryhmä käskyjä, jotka te voitte ottaa vapaaehtoisesti hoitaaksenne. Se ei ole velvoite vaan mahdollisuus päästä syvemmälle Jumalan elämään. Mutta niissä ei ole järkeä, jos ei noudata noita muita asioita kirjaimellisesti. Ja toivon, että voisimme olla yhteydessä jatkossakin minuun ja ystäviini, jotta oppisitte erottamaan tämän tuosta ja toimimaan oikealla tavalla. Sillä jos me teemme jotain epäpyhällä tavalla, niin siitä voi tulla epäjumalankuva, joka tuo siunauksen sijaan ongelmia meidän elämäämme ja voi hämmentää toisia ihmisiä. Siksi on erittäin tärkeää tuntea yksityiskohdat.

On erittäin tärkeää pitää shabatti. Mutta kuka tietää, miten se tehdään? Sillä sitä ei ole kirjoitettu Raamattuun, koska se on osa Israelin perintöä. Jos te ymmärrätte, että teidän tulee se tietää, niin me voimme sen opettaa. Mutta ennen kuin alatte shabatin viettoon, teidän tulee tietää muutama muu tärkeä asia. Kuten Tooran etiikka, ja mitkä ovat ne määrätyt lait kansoille, jotka voivat olla hämmäntäviä, jos niitä ei tiedä.

Eli kuten näette, annan tässä nyt aiheita tuleville opetuksille. Lopetan tältä erää. Nyt on kysymysten vuoro.

Kysymys: Mitä käännöstä sinä käytät? Ukrainalaista vai heprealaista?

Vastaus: Venäläistä.

Kysymys: Otan Matteuksen evankeliumista 5. luvun jakeet 18 ja 19: ” Sillä totisesti minä sanon teille: Kunnes taivas ja maa katoavat, ei laista katoa pieninkään kirjain, ei ainoakaan piirto, ennenkuin kaikki on tapahtunut. Sentähden, joka purkaa yhdenkään näistä pienimmistä käskyistä ja sillä tavalla opettaa ihmisiä, se pitää pienimmäksi taivasten valtakunnassa kutsuttaman; mutta joka niitä noudattaa ja niin opettaa, se pitää kutsuttaman suureksi taivasten valtakunnassa.” Kun Matteuksen evankeliumia käännetään hepreasta, niin siinä on tämä kohta, että se joka opettaa niin sanotusti korvausteologiaa, sitä pitää kutsua turhaksi. Siitä saa sellaisen käsityksen, että pääseekö tällainen ihminen ollenkaan perille?

Vastaus: Tämä on henkilökohtainen mielipiteeni, mutta olen varma, että ystäväni ja opettajat jakavat tämän, että Jumalan rakkaus ja armo ovat paljon suurempia kuin pystymme ikinä kuvittelemaan. Kerron yhden vitsin. Mutta älkää sitten siteeratko tätä. Joskus kristitty pastori kysyy minulta - ja nyt kyseessä on siis vitsi - uskotko todella, että messiaaniset juutalaiset voivat oikeasti tulla pelastetuiksi? Ja minä katson häntä silmät selällään ja sanon: Minä tiedän, että Jumala on niin suuri, että hän voi pelastaa - ei ainoastaan juutalaiset vaan jopa joitakin kristittyjä....

Meidän ei tulisi rajoittaa Jumalaa. Sen sijaan, että me ajattelemme huolestuneena, mitä hän tekee naapurillemme, pitää ajatella, olenko itse oikeassa paikassa. Ja jos

ymmärrän, että olen oikeassa paikassa, niin sitten Jumala voi käyttää minua auttaakseen muita ihmisiä.

Mutta kysykää itseltänne, uskotteko oikeaan Messiaan kuvaan. Jos uskotte Messiaaseen, joka kohottaa lakia, Messiaaseen, joka ei hylkää Israelia, koska hän itse on Israelin Kuningas; jos uskotte, että Messias on vaskikäärmeenä, välineenä eikä Jumalan kuvana, niin olette oikealla tiellä. Jos ette usko, niin kysykää sitten, minkälaiseen Messiaaseen minä uskon. On olemassa yksi ainoa kriteeri tietääksenne, oletteko uudestisyntyneitä. Ja ne on molemmat mainittu Roomalaiskirjeen 8. luvussa ja 1. Johanneksen kirjeen 5. luvussa. Jos olet Jumalan lapsi ja tosi uskova, uusi luomus Messiaassa, sinun sisälläsi on halu täyttää Jumalan tahto. Käskyt ja säädökset koskien sinua. Ja ne eivät ole raskaat. Jos näin ei ole, kannattaa uudelleen miettiä asioita.

Kysymys: Paavali opetti, että emme tunne Jeshuaa lihan mukaan, niin onko tässä tarkoitus se, ettei se muutu epäjumalaksi, jos me niin teemme?

Vastaus: Vaikea kysymys, johon tarvittaisiin pitkä selitys. Mutta lyhyesti sanottuna, Paavalin opetuslapset eivät tunteneet Jeshuaa vielä silloin, kun hän käveli maan päällä. Ja Paavali sanoi, että sillä ei ole väliä. Tai vastaavasti juutalaisista, jotka elivät Babyloniassa tai Persiassa, tuli myöhemmin todellinen ongelma, koska kuten kuulemme, että Israel ei hyväksynyt Jeshuaa. Mutta se on väärin, koska kaikki apostolit ja seuraajat olivat juutalaisia. Mutta he olivat kuitenkin juutalaisia niin kutsutusta Palestiinasta. Eli Israelin maasta. He pystyivät tulemaan uskovaisiksi, koska he näkivät hänet henkilökohtaisesti. Kun taas diasporassa asuvat juutalaiset kuuluivat vain huhuja, jotka eivät olleet kovin hyödyllisiä tai oleellisia. Eli ne vääristivät Jeshuan persoonan. Pääosin Babylonian juutalaiset ovat niitä juutalaisia, jotka eivät hyväksyneet Jeshuaa. Pakanoille, kuten Paavali sanoi, ei ollut väliä, näkikö Jeshuan henkilökohtaisesti vai ei. Eli Jeshuan uskollisuus Isälle, ja heidän uskollisuutensa Jeshualle oli oikeutus ja riittävä puhdistautumiselle ja pyhittäytymiselle.

Kysymys: Kun tämän päivän seurakunnassa puhutaan Jeshuasta tai Jeesuksesta, niin siinä ei tule esille, että hän on Jumalan Sana. Sitä ei saarnata. Tulee helposti esille vain, millainen henkilö Jeesus oli ja miten hän meni ristille.

Vastaus: Itse asiassa se ei ole niin ongelmallista kuin se vaikuttaisi olevan. Isompi ongelma on opetus, että Jeesus on henkinen olento ilman että he puhuisivat hänestä, että hän on lihaksi tullut. Se on yksi heijastuma vääräoppisuudesta, mikä oli olemassa jo kirkon historiassa ja tuomittiin kerettiläisyydeksi. Se oli doketismia, jossa opetettiin, että Jeesus tuli ainoastaan ihmisen kaltaisuudessa ja vain näytti ihmiseltä, mutta ei ollut ihminen. Mutta se on täysin väärä opetus, mikä on täysin ristiriidassa siihen heprealaiskirjeen kohtaan, missä kuvattiin, että eivät enkelit vaan Aabrahamin pojat (Hebr. 2: 16.) Se on se ongelma.

Mutta en tarkoita, että tämä on kaikkialla vallitseva käsitys, mutta siitä on jonkin verran kaikuja tähän päivään. Jotkut sanovat, että hyväksyvät hänet sataprosenttisena Jumalana ja sata prosenttisena ihmisenä, mutta se on teoreettista. Käytännössä he kuitenkin saarnaavat 99 prosenttisesti taivaallisesta Jeesuksesta ja vain yksi prosenttisesti juutalaisena ihmisenä.

Eräs ystäväni on vitsailnut, ja tätä vitsiä saa lainata, että: teoriassa ei pitäisi olla mitään eroa teoriolla ja käytännöllä. Mutta käytännössä näin kuitenkin on.

Kysymys: Mitä kuuluu Ukrainan juutalaisille?

Vastaus: Päämaassa erittäin hyvää. Mutta niillä alueilla, missä separatistit hallitsevat, heitä kohdellaan kaltoin. Kymmeniä tuhansia on joutunut pakenemaan sieltä. Viime jom kippurina olin rukoilemassa eräässä synagogassa. Ja siinä oli kaksi seurakuntaa yhdessä. Yksi paikallisista ortodoksis seurakunnista Kiovassa ja vieressämme seisoi noin 50 henkeä, jotka olivat paenneet ortodoksijuutalaisesta seurakunnasta separatistien valtaamasta kaupungista. Koko ortodoksisynagoga tuli siis Kiovaan. Eli jom kippurina totta kai, kuten tapana on, kokoontuivat kaikki sygagogaan rukoilemaan yhdessä. Mielestäni juutalaiset muualla Ukrainan osissa puoltavat Ukrainan hallitusta ja sen takia heitä kohdellaan hyvin. Tunnen tusinoittain ortodoksijuutalaisia, jotka ovat vielä ortodoksisempia kuin minä. Olen enemmän tai vähemmän konservatiivinen. Mutta he ovat ortodokseja myös pitkin partoineen ja kaikkine olemuksineen. Ja he menevät vapaaehtoispataljooniin taistellakseen Ukrainan vapauden puolesta siellä idässä, missä taistelut ovat. Ja heidän rabbinsa ovat siunanneet heidät siihen. Ja olen sitä mieltä, ettei kyse ole ainoastaan Ukrainan vapaudesta vaan koko Euroopan vapaudesta.

Kysymys: Muuttaako konfliktialueelta juutalaisia Israeliin?

Vastaus: Kyllä, mutta ei niin paljon kuin olisi voinut odottaa.

Kysymys: Mikä nyt olisi sydämellänne kaikkein tärkein rukousaihe Ukrainan juutalaisten puolesta?

Vastaus: Tärkeintä on rukoilla Ukrainaan rauhaa. Jos olisi rauha, niin juutalaisilla olisi vapaus Ukrainassa. Koska Ukrainan kansalaiset tekevät eurooppalaisen valinnan. Me emme halua mennä takaisin itäisen naapurimme hallinnan alle. Koska kun puhutaan tämän päivän naapurista, niin se hengen maailman hallinta on vielä karumpi kuin Neuvostoliiton aikaan. Ja tämä ei koske ainoastaan juutalaisia vaan ihmisiä ylipäätään siellä Ukrainassa. Jos ylipäätään on vapaus, silloin on uskonnon vapaus, tietoisuuden vapaus, tietysti uskonnon harjoittamisen vapaus. Ja meille ei anneta paljon vapauksia, koska me emme ole siinä niin sanottua valtavirtaa. Juuri nyt Ukrainassa kuitenkin on vielä hyvä uskonnollinen vapaus. Ukrainan hallitukselta ei tule mitään rajoitteita tai esteitä. Siksi haluamme pysyä Ukrainan yhteydessä, kun taas siellä toisella puolella meitä sorrettaisiin ja rajoitettaisiin.

Mutta koskien maailman juutalaisia, tärkeintä olisi kasvattaa evankelistoja ja saarnaajia juutalaisesta ympäristöstä. Eikä niinkään pakanaympäristöstä. Koska tuon kaltaiset juutalaiset evankelistat kasvavat sen valtavan tiedon parissa, mikä koskee juutalaista traditiota. He voisivat esittää veljilleen Messiaan todellisen kuvan. He voisivat välttää kirkon perinteisen väärinkäsityksen. Eli väärinkäsityksen, että ei voi pysyä tai olla kuuliainen Kristukselle, jos seuraa lakia ja on kuuliainen sille.

Ja kuka on niiden juutalaisten puolella, jotka ovat ikään kuin maan alla ortodoksijuutalaisten piirissä? Heitä ei kovin montaa ole, mutta heitä on. He tarvitsevat hengellistä tukea. En voi tässä mainita yhtäkään nimeä- he ovat siellä todella syvällä maan alla - mutta minulla on yhteyksiä heihin.

On ollut todella etuoikeus tavata teitä. Olen todella innostunut tästä. Kuusi tuntia on mennyt. Ja tunnen Jumalan läsnäolon hyvin vahvana. Tunnen sen Jeshuan veren voiman, joka meidät yhdistää tässä juuri nyt. Me jaamme sen saman veren, hänen verensä. Meillä voisi olla erityistä opetusta Efesolaiskirjeestä, etenkin luvuista kaksi ja kolme, joista tänään otettiin vain pari jaetta. Mutta joskus myöhemmin. Ne ovat kuitenkin hyvin oleellisia apostolisia kirjoituksia.

Kysymys: Sakarjan kirjassa 10 miestä tarttuu juutalaista miestä liepeeseen, koska haluaa opetusta.

Vastaus: Voisi sanoa, että saimme nyt ennakkomaistiaisista siitä, mikä on alkamassa. Ei kannata pettyä ihmismääriin. Meidän seurakuntamme on seitsemän vuotta vanha. Eikä jäseniä ole edes sataa. Ja teidän kaltaisiaannekin tulee olemaan vähän. Emme tule täyttämään stadioneita kuten jotkut kristityt saarnaajat. Se on tämän erityiskutsumuksen tie. Älkää lannistuko siihen. Laatu on usein määrää tärkeämpi.